

ת"פ 3351/01/17 - מדינת ישראל נגד ראמי אדריס - עניינו הסתיים, טארק זאהדה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 3351-01-17 מדינת ישראל נ' אדריס(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.ראמי אדריס - עניינו הסתיים ע"י עו"ד
יוסי זילברברג
2.טארק זאהדה ע"י עו"ד ראמי עותמאן

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 2

רקע

נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת מכשירי פריצה לרכב וסיוע לגניבת רכב.

על פי עובדות האישום הראשון, במועדים לא ידועים ובאופן לא ידוע, החזיק הנאשם מעל עשרה מפתחות, אשר לכל אחד מהם הוצמדו פרטיו של רכב מסוים, אשר יכולים לשמש לפריצה לאותו רכב, וכל זאת ללא הסבר סביר.

על פי האישום השני, ביום 10.12.16 הגיע הנאשם יחד עם אדם נוסף לעיר מודיעין על מנת לבצע סקירה מקדימה לשם הקלה על גניבת מכונית מסוג יונדאי (להלן: **המכונית**), אשר תוכננה להתבצע בהמשך.

ביום 12.12.16 בין השעות 5:00 ל- 5:50 סייע הנאשם לנאשם מס' 1 לגנוב את המכונית. הסיוע התבטא בכך שהנאשם הסיע את נאשם מס' 1 לאטליז בו החזיקו השניים מפתחות המיועדים לגניבת רכב, ומשם הסיעו לעיר מודיעין. בעיר מודיעין ירד נאשם מס' 1 ממכוניתו של הנאשם וגנב מכונית מסוג יונדאי באמצעות מפתח מותאם ואילו הנאשם עזב את המקום.

שוטרים שעקבו אחרי הנאשמים ניסו לעצור את נאשם מס' 1, אך זה ברח מהם בנסיעה פרועה במהלכה פגע במכונית מסוג סיאט וגרם לה לנזקים.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקון נרחב בכתב האישום אשר הוגש נגד הנאשם, ללא הסכמה בענין העונש. הצדדים הגיעו להסדר בעיצומם של שמיעת ההוכחות, לאחר שכמעט כל עדי התביעה העידו לאורך שני ימי דיונים.

להשלמת התמונה אוסיף, כי המאשימה הגיעה עם נאשם מס' 1 להסדר טיעון, אשר כלל תיקון נרחב של כתב האישום, עמוד 1

ושני הצדדים עתרו להשית עליו עונש של 16 חודשי מאסר. הסדר זה הוצג לכב' הש' הרבסט ביום 22.8.17 ואושר על ידו.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם ולפוטנציאל הנזק לרכוש הציבור הטמון בהחזקת 10 מפתחות המיועדים לגניבת מכוניות. עוד הפנה לפוטנציאל הסיכון הטמון בגניבות רכב, אשר קיבל ביטוי במעשיו של נאשם מס' 1 אשר ברח משוטרים בריחה פרועה וכן התייחס לעברו המכביד של הנאשם. לאור אלה, ביקש ב"כ המאשימה להשוות בין ענשו של הנאשם לזה של נאשם מס' 1 ולהשית גם עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, פסילה מלנהוג ופיצוי.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2007 ומאז לא היה מעורב בפלילים, וזאת בניגוד לנאשם מס' 1, אשר הרשעותיו סמוכות בהרבה. עוד הפנה לכך שהנאשם שהה כשלושה חודשים במעצר ממש, ועוד מספר חודשים במעצר תחת פיקוח אלקטרוני, ללא חלונות אוורור. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי המעשים בהם הורשע נאשם מס' 1 חמורים בהרבה מאלו של הנאשם.

לאור כל אלה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

מתחם העונש

ראשית אומר, כי בקביעת מתחם העונש הזהרתי את עצמי להתייחס אך ורק לעובדות אשר נכללו בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, ולהתעלם מן הראיות להן נחשפתי במהלך שמיעת התיק ומן העבירות העולות מהן.

שני האישומים בהם הורשע הנאשם נוגעים לעבירות גניבת רכב וקיים קשר ענייני בין האישומים, שכן באישום הראשון יוחסה לנאשם החזקת מפתחות המשמשים לגניבת רכב ובאישום השני יוחס לו סיוע לגניבת רכב, אשר בוצעה באמצעות מפתח מותאם. לפיכך אקבע מתחם עונש אחד לשני האישומים.

צירופם של שני האישומים מלמד, כי הנאשם קשור לביצוע עבירות גניבת רכב, המתאפיינות בתחכום לא שגרת, ובכלל זה שימוש במפתחות מותאמים אשר הוכנו מראש ומיועדים לגניבת מכוניות ספציפיות. יש טעם בטיעונו של ב"כ המאשימה, כי כל אחד מהמפתחות אותו החזיק הנאשם, יכול היה להביא לגניבתה של המכונית לה הותאם. ואזכיר, כי על פי עובדות האישום הנאשם החזיק "מעל עשרה" מפתחות. מדובר בכלי פריצה מתוחכמים, אשר לשם הכנתם נדרשים ידע טכני, הבנה ותכנון רבים. כמו כן אין מדובר בכלי פריצה אשר יכול לשמש גם לצורך כשר, אלא בכלים אשר נוצרו באופן מיוחד על מנת לגנוב באמצעותם מכוניות שונות, ועניין זה צריך לקבל את ביטויו בקביעת מתחם עונש מחמיר ומרתיע.

חלקו של הנאשם באישום השני הוא מרכזי, וכלל סיור שטח שקדם לגניבת המכונית - עניין המעיד גם הוא על התכנון המוקדם והתחכום המאפיינים את הנאשם ושותפיו - וכן את הסעת נאשם מס' 1 למקום ממנו גנב את המכונית. מדובר בסיוע ברף הגבוה, קרוב לביצוע עיקרי של העבירה.

לענין חומרתן של עבירות גניבת הרכב והצורך לקבוע בצידי עונשים מרתיעים, ר' למשל ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש

עמוד 2

מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות. במקרה שבפנינו אף קיימת פגיעה בקניינן ובפרנסתן של חברות השכרת הרכבים מהן נגנבו הרכבים האמורים (להשוואה ראו לדוגמה עניין אבו סבית, לעיל). "

וכן ר' ע"פ 7163/13, אחמד כסוואני וע"פ 11136-02-13, אבו נאב.

בקביעת מתחם העונש הבאתי בחשבון כי בסופו של דבר, המפתחות אותם החזיק הנאשם לא שימשו בפועל לביצוע גניבות, וכי המכונית אותה גנב נאשם מס' 1 נתפסה בתום המרדף. עוד הבאתי בחשבון, כי חרף תרומתו המשמעותית של הנאשם לגניבת המכונית, יוחס לו סיוע לגניבה ולא ביצוע עיקרי.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר, לתקופה שבין שנה ועד שנתיים וחצי.

ענשו של נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 הורשע בעבירות של קשר לפשע, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, החזקת מכשירי פריצה ונהיגה פוחזת. עובדות האישום בענינו חופפות לעובדות האישום השני בו הורשע הנאשם (אך קיימת בענינו חומרה עודפת, שכן הוא ברח מהשוטרים אשר ביקשו לעצרו תוך נהיגה פרועה ופגע בדרך במכונית אחרת). כפי שצינתי, הצדדים הגיעו בענינו להסדר טיעון, במסגרתו עתרו במשותף להשית עליו עונש של 16 חודשי מאסר ועונשים נלווים. במסגרת הנימוקים להסדר, טענה נציגת המאשימה אשר טענה לעונש בענינו של נאשם מס' 1, כי העונש המוסכם אינו משקף את העונש ההולם, שכן ההסדר נובע מקשיים ראייתיים שעמדו לפני המאשימה.

משכך, בקביעת המתחם לא הבאתי בחשבון את העונש אשר נגזר על נאשם מס' 1: בענינו של נאשם מס' 1 הצדדים הגיעו להסדר שכלל עונש מוסכם, והסדר זה נבע מנסיבותיו המיוחדות של המקרה, ובהן קושי ראייתי אשר המאשימה סברה כי קיים לגביו. קושי ראייתי הוא שיקול לגיטימי אותו התביעה רשאית להביא בחשבון כאשר היא מגיעה להסדר טיעון ויש בו להצדיק הקלה עם נאשם ואף הסכמה על עונש החורג מהמתחם. לפיכך, עקרון אחידות הענישה אינו חל על עונש הנגזר במסגרת הסדר טיעון המנומק בקושי ראייתי.

ר' בהקשר זה ע"פ 993/16, פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6:

אין חולק כי במסגרת עקרון אחידות הענישה על בית המשפט להתחשב בעונשים שהוטלו על אחרים, הגם שהפסיקה הדגישה כי עקרון זה אינו חזות הכל ויכול שישוג מפני עקרונות וערכים אחרים. אכן הפערים בין המערער לבין הנאשמים האחרים הם מהותיים ואף "תהומיים", כלשונו של בא כוח המערער, ומעוררים תחושת אי נוחות. במצב הדברים הרגיל, נוכח פערים אלה, דומה כי היה מקום להפחתה בעונשו של המערער.

אלא, שהסדרי הטיעון המקלים עם הנאשמים האחרים נעשו בשל קשיים ראייתיים. כפי שהמערער לא יכול היה להיבנות מכך שאף אחד מהנאשמים האחרים לא היה מועמד כלל לדין בשל קושי ראייתי, כך

הוא אינו יכול להיבנות מכך שהתביעה נאלצה להגיע עימם להסדרים מקלים ביותר בשל אותם קשיים ראיתיים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1976, נשוי ואב לילדים. לחובתו הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות:

בשנת 1994 הורשע בשתי עבירות מין ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1994 הורשע בעבירות רכוש רבות ונדון לששה חודשי מאסר שרוצה בעבודות שירות.

בשנת 1999 הורשע בגניבת רכב ונדון ל- 22 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2000 הורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר ונדון לחודש מאסר.

בשנת 2002 הורשע בעבירת התפרצות ונדון לחמישה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2003 הורשע בעבירות של נסיון התפרצות והחזקת כלי פריצה ונדון ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2003 הורשע בעבירות איומים, תקיפה והפרעה לשוטר ונדון לשל"צ.

בשנת 2007 הורשע בעבירות רכוש רבות, ובהן פריצה לדירה, גניבות רכב, סחר בכלי רכב גנובים, התפרצות לכלי רכב, החזקת כלי פריצה, תקיפה ואיומים. בגין מכלול העבירות נדון הנאשם ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר למרות שבאה בשלב דיוני מתקדם, לאחר שמיעת עדויות התביעה, עדיין היה בה לחסוך זמן שיפוטי וללמד על קבלת אחריות, גם אם מאוחרת.

לחובת הנאשם זקפתי את עברו המכביד, המעיד בו כי הרגיל עצמו לפגוע בגופם ורכושם של אחרים, וכי אין עליו מורא החוק. עוד מלמד עברו של הנאשם, כי מאסרים שהוטלו עליו, ובהם גם מאסרים לתקופות ארוכות, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות ולפגוע ברכוש הזולת. עם זאת הבאתי בחשבון כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2007.

כמו כן הבאתי בחשבון, כי לאחר הגשת כתב האישום, שהה הנאשם במעצר ממש לאורך כשלושה חודשים ולאחר מכן שהה במעצר תחת פיקוח אלקטרוני עוד כשבעה חודשים. אמנם אין מקום לנכות תקופת מעצר תחת פיקוח אלקטרוני מעונש מאסר, אך יש להביא בחשבון כי מדובר בהגבלת חירות ניכרת.

שיקול נוסף בקביעת העונש בתוך המתחם הוא העונש אשר הוטל על נאשם מס' 1: כפי שציינתי קודם, לא הבאתי את ענשו של נאשם מס' 1 בחשבון בקביעת המתחם, שכן עקרון אחדות הענישה אינו חל כאשר אחד העונשים נגזר במסגרת הסדר טיעון, הנובע משיקולים ראיתיים. ועם זאת, נאשם מס' 1 הורשע בסופו של יום בביצוע עיקרי של גניבת רכב ובעבירות נלוות הנובעות מבריחה פרועה משוטרים. כמו כן, אין פער משמעותי בעברם הפלילי של שני הנאשמים

(נאשם מס' 1 ריצה פחות מאסרים מאשר הנאשם, אך הרשעותיו האחרונות סמוכות יותר).

בשים לב לעברו המכביד של הנאשם, מן הדין היה להשית על הנאשם עונש מאסר הנמצא בצידו הבינוני - גבוה של מתחם העונש ההולם. עם זאת, לאור מכלול השיקולים האמורים, ראיתי להשית על הנאשם מאסר הנמצא בצידו הנמוך של המתחם וכן פיצוי למתלוננים. אציין בהקשר זה, גם המאשימה ביקשה להשית על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר, הנמצא בצידו הנמוך של המתחם. בקביעת גובה הפיצויים אביא בחשבון כי גם לחובתו של נאשם מס' 1 נפסקו פיצויים.

לא ראיתי בנסיבות הענין מקום להורות על פסילת הנאשם מלנהוג ברכב.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבע עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 10.12.17. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
 - ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ג. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
 - ד. פיצוי לעדת תביעה מס' 9 בסך 500 ש"ח ופיצוי לעד תביעה מס' 29 בסך 1,500 ש"ח. הפיצויים ישולמו עד ליום 1.12.17. המאשימה תעביר את פרטי העדים עד ליום 15.11.17.
- הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.